

I. — ПРЕУСТРОЙСТВО НА 18-И ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ ВЪ 18-А ПЕХ. ЕТЪРСКА ДРУЖИНА.

Съ привършване демобилизацията на войската, въ 18-и пех. полкъ настаниха обикновенитѣ условия на казармения животъ, и се начена привеждане полковото имущество въ редъ и известностъ. Скоро се започнаха и ежедневни строеви занятия. Отъ 28-и ноември се формираха Полковата учебна команда и Курсъ за обучение на младите войници, а на офицеритѣ се възложи разработването на беседи. Изобщо, до края на 1918 година службата въ 18-и пех. полкъ тръгна по своя обикновенъ пътъ.

До това време станаха доста голѣми размѣствания на офицери. Така:

въ Полка се явиха:

- 1) подполковникъ П. Молловъ,
- 2) майоръ Т. Йоновъ,
- 3) майоръ Г. Сауловъ,
- 4) капитанъ М. Брусовъ,
- 5) капитанъ Ал. Марковъ,
- 6) капитанъ Мих. Миховъ,
- 7) капитанъ Пан. Панайотовъ,
- 8) капитанъ Т. Трифоновъ,
- 9) капитанъ Йорд. Сяровъ,
- 10) капитанъ Т. Тошковъ,
- 11) поручикъ Т. Анастасовъ,
- 12) поручикъ Ал. Хаджиевъ,
- 13) подпоручикъ Караджовъ,
- 14) подпоручикъ Високовъ;

отъ Полка излѣзоха:

- 1) майоръ Ст. Петевъ,
- 2) капитанъ С. Бакърджиевъ,
- 3) капитанъ Ив. Христовъ,
- 4) капитанъ Г. Димитровъ,
- 5) сан. майоръ д-ръ Михаиловъ.

Следъ време къмъ полка бѣха зачислени и други офицери, чието назначаване въ частитѣ на войската ставаше постепенно.

*

Новата 1919 година не донесе нищо ново за Полка. Тя бѣ посрещната твърде скромно, а, поради общитѣ условия на Страната, и не така весело както въ миналите предвоенни години. Споредъ условията на сключеното въ Солунъ примирие, Страната ни бѣ наводнена отъ съглашенски войски, които, подъ форма на преминаване презъ българска територия, образуваха свои гарнизони, и се разположиха като въ окупирана страна. Достоинството и честта на българските граждани се тъпчеха най-безцеремонно. Непобедената българска войска изпитваше страшно огорчение и едва понасяше този гнетъ. Тя

